

Alaka'dan âlime

Başlangıçtan Zirveye

Ey nefsim... Kur'ân'ın ilk emrine bak: **“Oku!”**

Bu bir kelime değil, bir yolculuktur. İnsan, en aşağıdan alınıp en yüceye çıkarılır. İşte bu ayetler, insanın **nereden gelip nereye çıktığını** gösteren ilâhî bir ders gibidir.

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۚ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۚ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۚ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

“Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı bir alaktan yarattı. Oku! Senin Rabbin en kerem sahibidir. O, kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmediğini öğretti.” (Alak, 96/1-5)

Alaka'dan Âlime: En Düşükten En Yüceye

Cenâb-ı Hak önce insanın başlangıcını zikreder: **“alaka”** yani değersiz, basit, küçücük bir varlık...

Sonra insanın ulaştığı noktayı gösterir: **“öğretti”** yani bilen, anlayan, âlim olabilen bir varlık...

Bu tertip tesadüf değildir. Bu, açık bir mesajdır: **En aşağıdan en yukarıya çıkışın merdiveni ilimdir.**

Ayetler Arasındaki Münasebet

Bu ayetlerdeki bağ şudur: Başlangıç: **hiçlik ve değersizlik**. Sonuç: **ilim ve şeref**

Sanki Cenâb-ı Hak şöyle buyurur: “Ey insan! Sen en değersiz bir hâlden geldin. Ama sana ilim verdim, seni yükselttim.” Demek ki insanı değerli kılan ne soyudur ne şeklidir. **Onu yücelten şey ilimdir.**

Eğer ilimden daha şerefli bir şey olsaydı, Allah insanın kemalini anlatırken onu zikrederdi. Ama neyi zikretti? **“Öğretti...”** Bu da gösterir ki: **İlim, insanın ulaşabileceği en yüce mertebelerden biridir.**

Kıymetini Bil

Ey nefsim... Sen bir zamanlar “alaka” idin... Şimdi sana ilim verilmiş. Peki sor: **Bu ilim seni yükseltiyor mu, yoksa hâlâ aşağıda mı tutuyor?**